

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

6. An etiam non approbatum ab Episcopo?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

cessaria est iurisdictionis, sed hi omnes vsu iurisdictionis carent? Ergo, &c.

R. Certum esse secundum communem huiusmodi sacerdotes in articulo mortis habere iurisdictionem: Verum quod à Doctoribus in quæstionem vocatur, est à quo habeant, an à iure diuino, sicuti quidam (a) an potius ab Ecclesia, sicuti plerique (b) omnes docent, & videtur probabilius. Si enim veniret à iure diuino, omnes sacerdotes essent pares in illo articulo, neque vnus posset priuari tali iurisdictione, etiamsi esset copia proprii sacerdotis, cui⁹ contrarium à plerisque omnibus docetur. Si enim Parochus aut alius sacerdos, non præfatus, haberi possit, certum (c) est, illos in tali casu nihil posse, etsi de facto absoluant, absolutionem non valere, vt statim diximus, & diligenter notandum est.

a *Durã. dist. 19. q. 1. ad q. Palud. dist. 20. q. 1. art. 2.*

b *D. Thom. dist. 19. q. 1. & omnes in eum commẽtantes.*

c *Cõcil. Carthag. 3. can. 32. Syluester verb. Cõfess. 1. q. 6. cas. 7. Nauar. c. 26. n. 27. Couar. c. alma mater, 1. p. §. 11. n. 8. & alij.*

QVÆSTIO VI.

An etiam non approbatum ab Episcopo.

Quæstionis explicatio.

Certum est, nullum sacerdotem posse excipere confessiones secularium, nisi vel habeat parochiale beneficium, vel alias approbatus sit ad sacras huiusmodi confessiones.

¶ Sess. 2. c. 11.

feffiones audiendas: Sic enim statuit Concilium (a) Tridentinum: *Quamuis Presbyteri in sua ordinatione à peccatis absoluedi potestate accipiant, decernit tamen S. Synodus, nullum etiam regularem posse confessiones secularium etiam Sacerdotum audire, nec ad id idoneum reputari, nisi aut parochiale beneficium, aut ab Episcopo per examē, si illi videbitur necessarium, aut alias idoneus esse iudicetur, approbationem, quæ gratis detur, obtineat, priuilegiis & consuetudine quacumq; etiam immemoriali non obstantibus.* Huius occasione quæritur, quid si nullus sacerdos approbatus reperiatur, num poterit peste infectus, in huiusmodi necessitate constitutus, vocare non approbatum?

Responsio.

Non solum poterit, sed etiam tehebit. Ratio prioris partis est, quia in huiusmodi extremæ necessitatis articulo, ut ex eodem Concilio Tridentino ostendimus, omnis sacerdos, nullo penitus excepto, potest absolvere: ergo & non approbatus, cū non excipiatur. Posterior probatur, quia peste infectus tenet confiteri, & habet sacerdotem, qui illum potest absolvere, ut iam ostendimus: ergo tenetur illum interpellare, quia alias non satisfaceret præcepto

pro diuino de confitendo in huiusmodi articulo.

Dices: Approbatio de qua loquitur Concilium Tridentinum non est tantum necessaria necessitate præcepti, sed etiam sacramenti, ita ut sine illa irritum prorsus & nullum sit sacramentum, ut patet ex illis verbis Concilii: *nullum posse confessiones audire, neq; ad hoc idoneum reputari*: habet enim hæc verba in subiecta materia hunc sensum, & ita intelliguntur passim ab vniuersa Ecclesia, & Illustrissimi Cardinales de ea re per Doctores Examinatores diocesis Leodiens. de quorum numero tunc eram, consulti responderunt.

R. Ecclesiam potuisse huiusmodi approbationem requirere, & sine illa sacramentum irritare & annullare, quia cum potestas iurisdictionis in Ecclesia homini per hominem communicetur, puta per Summum Pontificem, Episcopum, &c, potest Ecclesia præscribere modum comunicandi hanc iurisdictionem, & statuere conditionem aliquam, sine qua persona aliqua inhabilis sit ad iurisdictionem suscipiendam, nec solum potuisse facere, sed etiam iustissimis de causis fecisse ad vitanda plurima incommoda, quæ quotidie contingebant ex indiscreta sacerdotum ad audiendas confessiones

214 DE NECES. ET MOD. MINIST.
fiones assumptione: Verum dicimus, eccle-
siam non respexisse ad articulum extrema
necessitatis, in quo versamur, vt ex ante di-
ctis satis manifestum est.

Q V A E S T I O VII.

*An etiam Diaconum, Subdiaconum, tandem
& Laicum?*

Quaestionis explicatio.

Certa fide tenendum est, solos sacerdo-
tes esse à Christo praefectos iudices in
foro sacramentali, vt definitum est in Cō-
ciliis (a) Constantiensi, (b) Florentino, &
(c) Tridentino. Reperiuntur nihilominus
quidam (d) Cañonistæ, qui dubitant, an &
hoc verum sit in casu necessitatis. Horum
occasione quaeritur, an in casu pestis cum
nullus sacerdos haberi possit, liceat vocare
Diaconum, Subdiaconum, tandem & La-
icum, ministracionis huius sacramenti pe-
ritum?

*a In Bulla
Martini V.*

*b In decreto
unionis.*

*c Sess. 14. c. 6.
& can. 10.*

*d Glossa &
Panormi. in*

*c. fures extra
de furto.*

Responsio.

Dvobus modis potest fieri confessio
diaconò, subdiacono, vel laico: Vno,
eadem ratione & animo, quo debet fieri
sacerdoti, vt scilicet ab illis tanquam à iudi-
cibus